

XLII

De eo qui exceptōes querit ad emendandū se
Qui cantum corui/cras cras imitatur: & vsq̃
Cras canit: haud animo fata caduca notans:
Semper aget fatuum: nam confidentia stulta hęc
Dicitur: illisit spes ea sepe suos.

**Differēs
beneface
re.**

Non tardes con
uertiad dominū
et ne differas de
die in diem Subi
to enim venit ira
illius: & in tēpore
vidicte disperdz
te. Hodie est et
cras moriet̃. fenū
quod hodie est
cras in clybanum
mitteť. Hodie si
vocē eius audieri
tis nolite obtura
re corda vestra.

Cui deus omnipotens de cœlo numina mittit:
Illius & mentem lustrat: quo certius inde
Omne nefas purget: vite & delicta pactę
Emendet scelerumq̃ graues eliminet actus: f.ii.

Ecclesi. v.
Ps. xciiii.
Ad hebre. iiii.
Luce. xii.